

Szegedi Ítéltábla
Bf.II.237/2012/29.

A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság megismételt eljárásban a Szegeden, 2012. szeptember hó 6. napján tartott nyilvános fellebbezési tárgyalás alapján 2012. szeptember hó 21. napján meghozta és szeptember hó 21. napján nyilvánosan kihirdette a következő

Í T É L E T E T :

Az emberölés bűntettének kísérlete és más bűncselekmények miatt a vádlott ellen indított büntetőügyben a **Bács-Kiskun Megyei Bíróság** 2011. február 9. napján kihirdetett **6.B.457/2008/195.** számú ítéletét

m e g v á l t o z t a t j a

az alábbiak szerint:

A csalás bűntette kísérleteként elbírált cselekményt **folytatólagosan elkövetettnek minősíti.**

A feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját **40 (negyven) évre súlyosítja.**

Az elsőfokú bíróság ítéletének a vádlottat felmentő rendelkezését **hatályon kívül helyezi,** és a további csalás bűntette kísérlete [Btk. 318. § (1) bekezdés 1. fordulata, (2) bekezdés c) pontja, (6) bekezdés b) pontja] miatt indult eljárást **megszünteti.**

Az elsőfokú eljárásban felmerült és a vádlott által fizetendő bűnügyi költség összege helyesen **2.727.123.-(kétmillió-hétszázhuszonhétezer-százhuszonhárom) Ft.**

Egyebekben az elsőfokú ítéletet **helybenhagyja** azzal, hogy az ítélet első tizenhét tárgyalási napjára 2009-ben került sor, és az ítélet alapját képezi a 2010. október 4-én megtartott tárgyalási nap is.

A vádlott által az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől 2011. október hó 4. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe **beszámítja.**

A másodfokú eljárás során felmerült **374.132.-(háromszázhetvennégyezer-százharminckettő) Ft** bűnügyi költséget az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

INDOKOLÁS:

A Bács-Kiskun Megyei Bíróság 2011. február 7. napján meghozott és 2011. február 9. napján kihirdetett 6.B.457/2008/195. számú ítéletével a vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 166. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés a), c) és f) pontjai szerint minősülő előre kitervelten, aljas célból, több emberen elkövetett emberölés büntettének kísérletében, a Btk. 318. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés c) pontjára figyelemmel a (6) bekezdés b) pontja szerint minősülő jelentős kárt okozó, üzletszerűen elkövetett csalás büntettének kísérletében, a Btk. 274. § (1) bekezdés b) pontja szerint minősülő 3 rb. közokirat-hamisítás büntettében, a Btk. 276. §-a szerint minősülő 3 rb. folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétségében, a Btk. 180. § (2) bekezdésére figyelemmel a Btk. 181. §-a szerint minősülő kegyeletsértés vétségében és a Btk. 324. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés b) pont 3. alpontja szerint minősülő rongálás büntettében.

Ezért halmazati büntetésül életfogytig tartó fegyházbüntetésre és 10 év közügyektől eltiltásra ítélte. A feltételes szabadságra bocsáthatóság legkorábbi időpontját 30 évben állapította meg. Rendelkezett a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról, a bűnjelekről és a bűnügyi költségről.

A vádlottat a Be. 331. § (1) bekezdése alapján - a Be. 6. § (3) bekezdés a) pontjában írt okból, azaz bűncselekmény hiányában - felmentette az **1. sz. sértett** halálával összefüggő, de a vád szerint az **(1. sz. biztosítótársaság megnevezése)** sérelmére elkövetett, 1 rb. a Btk. 318. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés c) pontjára figyelemmel a (6) bekezdés b) pontja szerint minősülő, jelentős kárt okozó, üzletszerűen elkövetett csalás büntettének kísérlete miatt emelt vád alól. E felmentő rendelkezéssel összhangban a vádlott terhére megállapított, az **(2. sz. biztosítótársaság megnevezése)** sérelmére elkövetett csalás büntettének kísérletét nem minősítette folytatólagosan elkövetettnek.

Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben ellenérdekű fellebbezéseket jelentettek be:

- az ügyész a vádlott terhére, **1. sz. sértett** halálesetével kapcsolatos, a (2. sz. és az **1. sz. biztosítótársaság megnevezése)** sérelmére elkövetett jelentős kárt okozó, üzletszerűen elkövetett csalás büntette kísérletének vádja alól történt felmentés miatt,

a vádlott bűnösségének e bűncselekményekben való megállapítása, ezzel összhangban a **(2. sz. biztosítótársaság megnevezése)** sérelmére elkövetett csalási cselekmény folytatóságának megállapítása, a feltételes szabadság legkorábbi időpontjának későbbi időpontban meghatározása, továbbá pénzmellékbüntetés kiszabása,

- a vádlott felmentés,

- a védő a vádlottnak az emberölés büntettének kísérlete, a csalás büntettének kísérlete, a kegyeletsértés vétsége és a rongálás büntette miatt emelt vád alóli felmentése végett.

A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség az ügyészi fellebbezést azzal a módosítással tartotta fenn, hogy a vádlott emberölés büntette kísérleteként értékelt cselekményét különös kegyetlenséggel elkövetettként is indítványozta minősíteni, ugyanakkor a pénzmellékbüntetés kiszabására irányuló ügyészi fellebbezést nem tartotta fenn. Összefoglalva tehát, a fellebbviteli főügyészség azt indítványozta, hogy a másodfokú bíróság változtassa meg az elsőfokú bíróság ítéletét és az élet elleni bűncselekményt különös kegyetlenséggel elkövetettként is minősítse, a vádlott terhére az elsőfokú bíróság által is megállapított vagyon elleni bűncselekményt folytatólagosan elkövetettként minősítse, a vádlott bűnösségét további 1 rb. jelentős kárt okozó, üzletszerűen elkövetett csalás büntettének kísérletében is állapítsa meg, a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját későbbi időpontban határozza meg, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét hagyja helyben.

A vádlott és a védő a korábbi másodfokú eljárásban indokolt fellebbezésükben elsődlegesen a vádlott felmentését, másodlagosan megalapozatlanság okából az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését kérték. Emellett több bizonyítási indítványt is előterjesztettek.

A Szegedi Ítéltábla 2011. szeptember 16. napján kihirdetett Bf.I.179/2011/19. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét annyiban változtatta meg, hogy a vádlott terhére megállapított csalás büntettének kísérletét folytatólagosan elkövetettnak minősítette, a vádlott bűnösségét további 1 rb. a Btk. 318. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés c) pontjára figyelemmel a (6) bekezdés b) pontja szerint minősülő csalás büntettének kísérletében is megállapította, valamint helyesbítette az elsőfokú eljárásban felmerült és a vádlottat terhelő bűnügyi költség összegét. Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyta és rendelkezett a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött idő további beszámításáról.

Mivel a másodfokú bíróság a vádlott bűnösségét olyan bűncselekményben is megállapította, aminek a vádja alól az elsőfokú bíróság a vádlottat felmentette, megnyílt a harmadfokú eljárás törvényi lehetősége.

A másodfokú bíróság ítéletével szemben ellenérdekű fellebbezéseket jelentettek be:

- az ügyész, a vádlott terhére az élet elleni bűncselekmény különös kegyetlenséggel elkövettkénti minősítése, valamint súlyosítás, a feltételes szabadság legkorábbi időpontjának későbbi időpontban történő megállapítása,
- a vádlott és védője felmentés végett.

A védő másodfellebbezésében elsődlegesen a másodfokú ítélet megváltoztatását és az emberölés büntettének kísérlete, a kegyeletsértés vétsége és a rongálás büntette miatt emelt vád alóli felmentést indítványozott azzal, hogy a közokirat-hamisítás büntette, a magánokirat-hamisítás vétsége, a csalás büntettének kísérlete, illetve a csalás büntette vonatkozásában a cselekmény súlyának társadalomra való veszélyességének, a vádlott személyi körülményeinek megfelelő ítéletet hozzon a bíróság, amelynek során vegye figyelembe azt, hogy a vádlott e bűncselekmények elkövetésekor büntetlen előéletűnek minősül.

A védő másodlagosan megalapozatlanság okából indítványozta az első- és a másodfokú ítéletek hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását azzal, hogy az ügyet a bíróság másik tanácsa tárgyalja.

A harmadfokú eljárásban a jogorvoslattal élők fellebbezéseiket azonos tartalommal fenntartották. A Kúria 2012. március 13. napján kihirdetett Bhar.III.1.475/2011/8. számú végzésével a Szegedi Ítéltábla Bf.I.179/2011/19. számú ítéletét megalapozatlanság okából hatályon kívül helyezte és a Szegedi Ítéltáblát új eljárásra utasította. Határozatában iránymutatást adott a megismételt eljárásban lefolytatandó bizonyítást illetően.

A Kúria iránymutatásának lényege szerint a megismételt eljárásban (tanú neve) vallomásai és a korábban eljárta valamennyi szakértő párhuzamos meghallgatása alapján vizsgálni kell, hogy **1. sz. sértett** szervezetébe 2006. november 22. napján bármilyen amobarbitál kerülhetett-e, mi volt a sértett halálának közvetlen oka, a halálának oka lehetett-e a 2006. november 10-diki méregbevitel, mi lehetett az a másik ismeretlen toxikus anyag, ami a sértettek szervezetébe jutott, mindkét sértetre konkretizálva állapítsák meg a szakértők az amobarbitál és más ismeretlen toxikus anyag keveréke esetében a bevitel, felszívódás, hatáskifejtés és kiürülés időmérlegét, nyilatkozzanak a szakértők arra is, hogy álláspontjuk tartalma mennyire határozott (kategorikus, valószínűségi, vagy csupán lehetségségi).

A harmadfokú bíróság által előírt bizonyításon kívül a vádlott és a védő is terjesztett elő bizonyítási indítványt.

A védelem csak úgy mint a korábbi másodfokú eljárásban a megismételt másodfokú eljárásban is tanúként indítványozta megidézni **(1. sz. név)-et** és **(2. sz. név)** ügyvédet

arra vonatkozóan, hogy 2006. november 10. napján a vádlott reggel 8 órától **(2. sz. név)** ügyvéddel és **(1. sz. név)**-vel a (vendéglátóhely megnevezése) vendéglátóhely irodájában tartózkodott, ahol egy előbérleti szerződést és egy autó kölcsönadási szerződést készítettek. A személygépkocsit a vádlott 10 órakor adta át **(1. sz. név)** részére. Ezért a jelzett napon délelőtt, illetőleg a reggeli órákban nem találkozhatott **1. sz. sértettel**.

Megismételték azt a korábbi bizonyítási indítványukat is, ami **(3. sz. név)** által felvett telefonbeszélgetés igazságügyi hangszakértő általi elemzésére irányult.

Emellett a vádlott külön beadványában indítványozta a Bács-Kiskun Megyei Főügyészség megkeresését arra vonatkozóan, hogy kinek a megbízásából, kinek az engedélyével, ki és mikor vágta meg a **(3. sz. név)**-vel folytatott beszélgetését. Sérelmezte továbbá, hogy álláspontja szerint a nyomozati vallomások is utóbb ismeretlen módon megváltoztatásra kerültek, illetve megkeresést indítványozott annak megállapítására, hogy kinek az utasítására, kinek az engedélyével semmisítették meg **1. sz. sértett** Németországba küldött hajmintáját és ugyanígy milyen körülmények között, milyen okból semmisítették meg az exhumált szövetmintákat.

A megismételt másodfokú eljárásban a fellebbviteli főügyészség a korábban bejelentett módosított tartalmú fellebbezését, a vádlott és védője pedig a másodfellebbezésben előadott, a vádlott részbeni felmentésére irányuló fellebbezést tartották fenn.

Az ítéletábra a csalás bűncselekménye tekintetében az eltérő minősítésre, valamint a súlyosításra irányuló fellebbezést találta alaposnak, míg egyéb tekintetben a fellebbezések alaptalannak bizonyultak.

A másodfokú bíróság a megismételt eljárásban a fellebbezésekkel megtámadott ítéletet a Be. 348. § (1) bekezdése szerint eljárva, az azt megelőző bírósági eljárással együtt felülbírált. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást hatályon kívül helyezésre okot adó eljárási szabálysértéstől mentesen folytatta le.

Nem sértett eljárási szabályt akkor sem, amikor bizonyítékként értékelte **1. sz. igazságügyi orvosszakértőnek 1. sz. sértett** halála okára vonatkozó 2007. június 21. napján kelt 6824/2007. számú orvosszakértői véleményét. A Be. 101. § (2) bekezdése akként rendelkezik, hogy a büntetőeljárásban a halál oka és körülményei vizsgálatánál két szakértőt kell alkalmazni. 1. sz. igazságügyi orvosszakértő kirendelésére a Bács-Kiskun Megyei Rendőr-főkapitányság Bűnügyi Szervek Bűnügyi Osztály 03000-626-3/2007.ált. számú végzése alapján került sor, amikor **1. sz. sértett** sértett rendkívüli halála tárgyában közigazgatási hatósági eljárás indult. Ennek keretében rendelték el a

sértett hatósági boncolását, majd a boncolás és a toxikológiai vizsgálatok eredménye alapján nyomozás indult a vádlottal szemben emberölés büntettének gyanúja miatt is.

A Be. 76. § (2) bekezdése szerint a büntetőeljárásban fel lehet használni azokat az okiratokat, amelyeket valamely hatóság - jogszabályban meghatározott feladatainak teljesítése során a hatáskörében eljárva - a büntetőeljárás megindítása előtt készítet, illetőleg beszerzett. Tekintettel arra, hogy **1. sz. sértett** hatósági boncolása és ezt követően az orvosszakértői vélemény előterjesztése az államigazgatási eljárási szabályoknak megfelelően történt, ez a szakvélemény okirati bizonyítékként felhasználható volt a büntetőeljárásban.

Utóbb a büntetőeljárás során a Be. 101. § (2) bekezdésének megfelelően **1. sz. igazságügyi orvosszakértő** és **2. sz. igazságügyi orvosszakértő** 7046/2008. szám alatt terjesztett elő szakvéleményt **1. sz. sértett** halálának okára vonatkozóan (III. nyomozati irat 477. oldal).

Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást rendkívül széles körben folytatta le. Ügyfelderítési kötelezettségének alapvetően eleget tett, az általa megállapított tényállás megalapozottságát illetően annyiban mutatkozott hiányosság, hogy az elsőfokú bíróság nem tisztázta kellő mértékben **1. sz. sértett** halálának közvetlen okát, továbbá azt, hogy volt-e mindenképpen az amobarbitál mellett egy másik toxikus anyag is, ami a sértettek szervezetébe került. E körülmények tisztázása végett - a Kúria hatályon kívül helyező határozatában foglaltakra is tekintettel - az ítéletábla az ügyet a Be. 363. § (2) bekezdés b) pontja alapján tárgyalásra utalta és azon a Be. 366. § (4) bekezdése szerint eljárva bizonyítást vett fel.

Ennek keretében a tárgyalás anyagává tette (tanú neve)-nek a 2006. november 22. napján történetekre vonatkozó vallomásait, valamint párhuzamosan meghallgatta az ügyben már korábban eljáró szakértőket: **1. sz.**, **2. sz.**, **3. igazságügyi orvosszakértőket**, valamint **4. sz.**, **5. sz.**, **6. sz.** és **7. sz. igazságügyi toxikológus szakértőket**.

A felvett bizonyítás alapján, figyelembe véve azt is, hogy az adott kérdést illetően mely szakértők rendelkeztek válaszadási kompetenciával és ezen kompetens szakértők egybehangzó, egymást végső soron erősítő véleményeket adtak, a másodfokú bíróság a következőket állapította meg a (döntően a Kúria hatályon kívül helyező végzésében) feltett kérdéseket illetően:

A **1. sz. sértett** halálához vezető okfolyamatot a 2006. november 10-diki amobarbitál bevitel indította el, a halál közvetlen oka a sokszervi összeomlás volt.

Nem lehet kétséget kizáróan megállapítani egyik sértett esetében sem, hogy az amobarbitál mellett, azzal együtt más toxikus anyag is került a sértettek szervezetébe,

mint ahogy azt sem, hogy **1. sz. sértett** szervezetébe 2006. november 22-én ismételten történt-e amobarbitál bevitele.

Nem lehet az ítéletben foglaltakhoz képest pontosabb véleményt adni egyik sértett esetében sem az amobarbitál, illetve a "vivőanyag" mennyiségére, felszívódására, kiürülésére nézve.

Az viszont szakértői bizonyossággal (kategorikusan) kijelenthető, hogy:

- **1. sz. sértett** halálát nem természetes okú megbetegedés okozta,
- **1. sz. sértett** halálhoz vezető okfolyamatot mérgezés indította el,
- **1. sz. sértett** halálában az amobarbitál közrehatott,
- **2. sz. sértett** állapotrosszabbodását is mérgezés okozta.

A másodfokú bíróság a felvett bizonyítás, valamint a rendelkezésre álló iratok alapján az elsőfokú ítélet tényállását a következőkkel helyesbítette, illetőleg egészítette ki [Be. 352. § (1) bekezdés a) pont]:

A vádlottat a Pesti Központi Kerületi Bíróság 2011. február 1. napján meghozott és a Fővárosi Bíróság 27.Bf.7244/2011/9. számú határozatával 2011. szeptember 28. napján jogerőre emelkedett 12.B.35806/2009/51. számú ítéletével büntetőeljárást eredményező hamis vád büntette miatt 1 év börtönre és 1 év közügyektől eltiltásra ítélte. A bűncselekmény elkövetési ideje 2008. augusztus 21. napja.

A Kecskeméti Városi Bíróság 2011. február 28. napján meghozott és a Kecskeméti Törvényszék 1.Bf.189/2011/9. számú határozatával 2012. április 25. napján jogerőre emelkedett 18.B.1659/2008/44. számú ítéletével büntetőügyben elkövetett hamis tanúzásra felhívás büntette miatt 1 év 6 hónap börtönre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. A bűncselekmény elkövetési ideje 2007. decembere.

E két büntetést a Kecskeméti Városi Bíróság 2012. június 14. napján meghozott és a Kecskeméti Törvényszék 1.Bkf.368/2012/2. számú határozatával 2012. július 17. napján jogerőre emelkedett 18.Bk.297/2012/2. számú ítéletével összbüntetésbe foglalta és annak tartamát 1 év 9 hónap börtönben határozta meg.

A vádlott jelenleg ezt a jogerős szabadságvesztés büntetését tölti.

A másodfokú bíróság **2. sz. sértett** vallomása alapján kiegészítette az elsőfokú ítélet tényállásának 8. oldal 7. bekezdését akként, hogy a vádlott egy "újfajta" Baileys megköstölésére hívta fel a lakására a sértettet.

Az ítéleti tényállás 10. oldal 1. bekezdését a szakvélemények alapján azzal egészítette ki, hogy **2. sz. sértett** állapota a bajai kórházba történő bekerülésekor **közvetlen** életveszélyes volt.

Mind **2. sz. sértett**, mind **1. sz. sértett** vonatkozásában írt tényállási pontokból mellőzte azon megállapításokat, hogy az amobarbitál mellett más ismeretlen toxikus anyag is került a sértettek szervezetébe (elsőfokú ítélet 9. oldal 2. és utolsó bekezdése, 16. oldal 7. bekezdése, 17. oldal 2. bekezdése).

Az elsőfokú ítélet 12. és 13. oldalán a 2. pont utáni számozást kiegészítette a 3., 4. és 5. pont feltüntetésével.

A 13. oldal 1. bekezdésének utolsó előtti sorában nyilvánvaló elírás folytán "ismerten" szó helyett a helyes az, hogy **ismeretlen**.

A tényállásból a jogi indokolásba utalta az egyes okiratoknak közokiratkénti minősülésére vonatkozó megállapításokat (12. oldal 2. pont utolsó sora és 13. oldal 1. bekezdés utolsó sora).

Kiegészítette a tényállást azzal, hogy az **(2. sz. biztosítótársaság megnevezése)** életbiztosítási szerződéseinek feltételei szerint a biztosítási eseményt a biztosítónál a bekövetkezésétől számított 15 napon belül be kell jelenteni, a szükséges felvilágosítást meg kell adni és a biztosító kötelezettsége nem áll be, ha az ügyfél az előírt kötelezettségeket nem teljesíti és emiatt lényeges körülmények kideríthetetlené válnak. Hasonló szabályok érvényesültek az **(1. sz. biztosítótársaság megnevezése)** életbiztosítási szerződéseinek esetében is.

A vádlott - mint a szerződési körön kívül álló személy - nem volt ügyfél.

Mellőzte az elsőfokú ítélet tényállásából a 4. oldal 5. bekezdésében írt "szerint" és "bevallása szerint" mondatrészeket, mivel a bíróság ítéleti tényállását a bizonyított tényekre alapítja.

A fenti helyesbítésekkel és kiegészítésekkel az elsőfokú ítélet tényállása teljes mértékben megalapozottá és irányadóvá vált a másodfokú felülbírálat során.

A vádlott és védője a vádlott részbeni felmentésére irányuló fellebbezést arra alapították, hogy álláspontjuk szerint kategorikus szakértői vélemény hiányában a vádlott büntetőjogi felelősségét nem lehet megállapítani az emberölés bűntettének kísérletében. Ily módon a fellebbezés a bizonyítékok mérlegelését támadta, csak úgy, mint a kegyeletsértés vétsége és a rongálás bűntette tekintetében bejelentett fellebbezések.

Megalapozott tényállás esetén a másodfokú eljárásban nincs lehetőség a bizonyítékok eltérő mérlegelésére, ezért az ezt támadó, a vádlott részbeni felmentését célzó fellebbezések eredményre nem vezethettek.

Megalapozott tényállás mellett további bizonyítás felvételének sincs helye, ezért a másodfokú bíróság a védelem bizonyítási indítványait elutasította. Ezen túlmenően is megjegyzi, hogy **1. sz. sértett** haj- és szövetmintáinak további sorsáról, azok tárolási idejéről, a kezelésükre vonatkozó előírásokról a szakértők az elsőfokú eljárásban már nyilatkoztak. (3. sz. név) vallomásaival és a telefonbeszélgetésekkel is részletesen foglalkozott az elsőfokú bíróság. Az pedig minden ténybeli alapot nélkülöz, hogy a hangfelvételt manipulálták.

Az élet elleni bűncselekmény vádja alóli felmentést célzó fellebbezések figyelmen kívül hagyták azt a tény, hogy a vádlott büntetőjogi felelősségének megállapítása nem kizárólag a szakértői véleményeken alapult.

A rendelkezésre álló iratokból az állapítható meg, hogy a vádlott számára szerencsétlen véletlenek egymásutánisága következtében került a vádlott a nyomozó hatóság látókörébe. Az első "sajnálatos véletlen" akkor történt, amikor 2006. szeptemberében **2. sz. sértettet** a biztosító társaság (1. sz. település megjelölése)-i irodájának munkatársa meglátta, holott a számítógépes nyilvántartás rendszerében nevezett már elhunytként szerepelt. Ezt követően a nyomozó hatóság **2. sz. sértettet** először tanúként hallgatta ki, majd 2007. február 27. napján csalás elkövetésével begyanúsították. Ekkor azonban **2. sz. sértett** nem tett vallomást és tanúként tett vallomásából sem derült még ki a vádlott szerepe az életbiztosítás megkötésében.

2006. november 23. napján hunyt el **1. sz. sértett**, és halálának körülményei (az életbiztosítás megkötését követően nem sokkal hunyt el az orvosi papírok szerint egészséges fiatal nő) olyan szokatlanok voltak, hogy az (**1. sz. biztosítótársaság megnevezése**) az ügy kivizsgálásával (**4. sz. név**) magánnyomozót bízta meg. A magánnyomozó a sértett apján, (5. sz. név)-en keresztül eljutott vádlotthoz is, aki tudomást szerzett arról, hogy a halál okának pontos megállapítása végett a sértett exhumálását tervezik. Ezt követően 2007. március 12. napján került sor arra, hogy a vádlott a (2. sz. település megnevezése)-i (temető megnevezése) Temetőben megkísérelte kihantoltatni a sértett holttestét. **1. sz. sértett** ügyében a vádlottal szemben kegyeletsértés vétségének alapos gyanúja miatt indult büntetőeljárás.

Ezt megelőzően **2. sz. sértett** 2007. április 10. napján folytatólagos gyanúsítottkénti kihallgatása során részletesen feltárta vádlotthoz fűződő ismeretségét és az életbiztosítási szerződés megkötésének körülményeit. A vádlottat ez ügyben 2007. április 17. napján hallgatták ki gyanúsítottként (8. nyomozati kötet 1563. oldal).

Miután kiderült, hogy mind **2. sz. sértettnek**, mind **1. sz. sértettnek** volt életbiztosítása és a szerződések megkötésében mindkét esetben jelentős szerepet játszott a vádlott is, majd a szerződések megkötése után pár hónappal **2. sz. sértett** majdnem meghalt, **1. sz. sértett** pedig meg is halt, a két bűnügyi szál összeért. A vádlottat csaknem pontosan egy évvel **1. sz. sértett** halála után, 2007. november 27. napján több emberen elkövetett emberölés bűntettének kísérletével gyanúsította be a nyomozó hatóság (nyomozati iratok 8. kötet 1581. oldal).

A védő a Kúria előtti másodfellebbezésében - amit a megismételt másodfokú eljárásban nem módosított - a vagyon elleni és a közbizalom elleni bűncselekményeket illetően tartalmilag a kiszabott büntetés enyhítését kérte, azaz a vádlott büntetőjogi felelősségét nem vitatta. A megismételt eljárásban a vádlott sem vitatta az elsőfokú ítéletben e körben megállapított tényállás helyességét, következésképp az e vonatkozásában beszerzett bizonyítékokat sem. **2. sz. sértett** életveszélyes állapotát, illetve **1. sz. sértett** halálát továbbra is az általuk szedett gyógyszereknek, illetve a már meglévő betegségeiknek tulajdonította.

Az elsőfokú bíróság e körben is széles körű bizonyítást vett fel. Az eljárás során kirendelt szakértőket egymás jelenlétében is meghallgatta. Mindkét sértett esetében részletes bizonyítást vett fel arra vonatkozóan, hogy **2. sz. sértett** rosszulletét okozhatta-e fogyasztószer bevétele, lappangó szívingerület-vezetési zavar, a gyógykezelés során adott gyógyszerek, vagy azok kölcsönhatása. **1. sz. sértett** esetében pedig arra, hogy a sértett fogyasztott-e amobarbitál tartalmú gyógyszert, ilyen tartalmú szer gyógykezelése során kerülhetett-e a szervezetébe, ilyen tartalmú gyógyszert esetleg öngyilkossági szándékkal vett-e be, volt-e valamilyen természetes okú kórelőzmény a sértettnél, fennállt-e HIV fertőzés lehetősége, rosszulletét kábítószer túladagolás, vagy annak elvonása okozhatta-e, esetleg a gyógykezelése során kapott gyógyszerek vagy azok kölcsönhatása eredményezte a halálát.

Egybehangzó szakértői nyilatkozatok mindezeket a feltételezéseket - amelyeket döntően a vádlott vetett fel - egyértelműen kizárták. Megjegyzi a másodfokú bíróság, hogy a vádlott (4. sz. név)-vel az (**1. sz. biztosítótársaság megnevezése**) magánnyomozójával folytatott beszélgetés során maga is egyértelműen cáfolta azt, hogy **1. sz. sértett** kábítószerfogyasztó, vagy túlzott alkoholfogyasztó lett volna.

A szakértői véleményekből és nyilatkozatokból, továbbá az e tárgyban kihallgatott hozzátartozók, ismerősök vallomásából az elsőfokú bíróság megalapozottan vonta le azt a következtetést, hogy a sértettek rosszulletének/halálának oka valamilyen külső, idegenkezű beavatkozás eredménye.

1. sz. sértett halála után a gyomrából, a májából és a veséjéből egyértelműen kimutatták az amobarbitál jelenlétét, ami az orvosszakértők határozott véleménye alapján nem a gyógykezelése során került a szervezetébe.

Arra nincs semmiféle logikailag elfogadható magyarázat, hogy a vádlott miként lehet olyan "szerencsés", hogy az általa elismerten biztosítási csalás elkövetése céljából megkötött szerződések életbelépése után az egyik sértett meghal, a másik pedig majdnem életét veszti.

A büntetőjog egyik alapvető kérdésére, hogy a biztosítottak halála "kinek az érdeke" volt, csak az a válasz adható, hogy a vádlotté.

A védelmi érveléssel ellentétben a bizonyítékokat nem lehet önmagukban elszigetelten vizsgálni, hanem a Be. 78. § (3) bekezdése szerint azokat egyenként és összességükben kell értékelni. Az elsőfokú bíróság ennek maradéktalanul eleget tett.

A bizonyítékok egyik csoportja az életbiztosítási szerződések megkötésének körülményeire vonatkozott. Bár a vádlott a csalás bűncselekményében a másodfokú eljárásban lényegében bűnösnek vallotta magát, arra továbbra sincs elfogadható magyarázat, hogy a kockázati típusú életbiztosítási szerződések esetén (amelyek akkor fizetnek, ha a biztosított meghal) a sértettek halála hiányában miként akart pénzhez jutni.

A bizonyítékok másik nagy csoportját az orvosszakértői és toxikológiai szakvélemények jelentették.

E körben kiemeli a másodfokú bíróság, hogy a másodfokú eljárásban felvett bizonyítástól függetlenül már az elsőfokú bíróság ítéletében foglaltak is kétséget kizáróan igazolták a vádlott bűnösségét az élet elleni bűncselekményt illetően, tekintett nélkül arra, hogy volt-e esetlegesen **1. sz. sértett** esetében egy második mérgezés vagy sem.

Már az elsőfokú eljárásban is egyértelmű volt, hogy **1. sz. sértett** halálához vezető okfolyamatot a 2006 november 10-i méregbevitel indította el, az vezetett a sokszervi összeomláshoz. **4. sz. igazságügyi toxikológus szakértő** a nyomozás során előterjesztett ilyen tartalmú véleményét az eljárás során mindvégig fenntartotta, de ugyanígy nyilatkozott **1. sz.** és **2. sz. igazságügyi orvosszakértő** is az elsőfokú eljárásban (100. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv 11. oldal). A másodfokú eljárásban felvett bizonyítás során **4. sz. igazságügyi klinikai toxikológus-szakértő** ezt a nyilatkozatát továbbra is fenntartotta azzal, hogy fennállhat ugyan a lehetősége egy ismételt méregbevitelnek, de egyértelműbb az egyszeri bevitel. A másodfokú eljárásban mind a toxikológus-szakértők, mind az orvosszakértők egyetértettek abban,

hogy **1. sz. sértett** esetében nem bizonyítható az, hogy 2006. november 22. napján történt-e második mérgezés. A szakértők határozott állásfoglalása szerint azonban **1. sz. sértett** halálához vezető okfolyamatot a 2006. november 10-i méregbevitel indította el. Az amobarbitál miatti halmozott epilepsziás rohamok következtében izomszétesés alakult ki, ami a sokszervi elégtelenséghez vezetett, és ami végsősoron a sértett halálát eredményezte. Ehhez képest egy esetleges második mérgezés csak ún. együttható ok volna az oksági kapcsolat fennállása szempontjából, amelynek léte, vagy nem léte irreleváns az ok-okozati láncolat megállapíthatósága tekintetében.

2. sz. sértett sértett esetében pedig a klinikai toxikológus szakértőnek az elsőfokú eljárásban előterjesztett véleménye került ismételten csak megerősítésre, azaz a sértett tüneteit amobarbitál mérgezés okozta.

Azt az elsőfokú bíróság is részletesen megvizsgálta, hogy a hiányos orvosi dokumentációk - így különösen toxikológiai laboreredmények hiányában - milyen egyéb tényekből vonható le következtetés az amobarbitál mérgezésre **2. sz. sértett** sértett esetében.

E körben is a szakértők már az elsőfokú eljárásban a rendelkezésre álló orvosi dokumentációk alapján határozott és egyértelmű véleményt adtak.

Az iratok alapján a másodfokú bíróság azzal egészítette ki az elsőfokú ítélet tényállását, hogy **2. sz. sértett** állapota a kórházba kerülésekor közvetlen életveszélyes volt (7046/2008. számú **1. sz.** és **2. sz.** igazságügyi orvosszakértők által előterjesztett szakértői vélemény 9. pontja és V.:438/2010. számú, 8. sz., **3. sz.** igazságügyi orvosszakértők és **7. sz.** igazságügyi toxikológus-szakértő által előterjesztett orvosszakértői vélemény 11. pontja). Itt helyesbíti a másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet 102. oldal 4. bekezdésének utolsó mondatát akként, hogy a gondos orvosi beavatkozás nyilvánvalóan a sértett életét (és nem halálát) mentette meg.

A másodfokú eljárásban felvett szakértői bizonyítás alapján a másodfokú bíróság mellőzte az elsőfokú ítélet tényállásából mindkét sértett vonatkozásában annak megállapítását, hogy az amobarbitál mellett más toxikus anyagot is juttatott a vádlott a sértettek szervezetébe. Ez ugyanis egyik sértett esetében sem volt kétséget kizáróan bizonyítható.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítékok összességének a kifogástalan értékelésével helyesen, minden kétséget kizáróan jutott arra a következtetésre, hogy a vádlott volt az, aki a méreganyagot szándékosan juttatta a sértettek szervezetébe a tényállásban meghatározottak szerint.

Az ítélet tábla e körben csak annyiban tartotta szükségesnek kiegészíteni az elsőfokú ítélet tényállását, hogy a vádlott egy "újfajta Baileys" megkóstolásának ürügyén csalta fel **2. sz. sértett** sértettet. Azt ugyanis a sértett maga is elismerte, hogy ez volt a kedvenc itala, ezért nyilvánvaló, hogy a vádlott a sértett érdeklődését könnyebben fel tudta kelteni egy ugyanilyen márkájú, de újabb ízesítésű ital megkóstolásának a lehetőségével, amely ital "újfajta" jellege egyben hivatkozási alapot is szolgálhatott volna a sértett által érzékelt a megszokottól esetlegesen eltérő ízre.

Az elsőfokú bíróság tehát az általa beszerzett és minden részletében körültekintően megvizsgált bizonyítékok hibátlan mérlegelésével jutott arra a következtetésre, hogy a közvetett bizonyítékok olyan szoros zárt láncolatot alkotnak, amelyekből az élet elleni cselekményre nézve csak és kizárólag a vádlott büntetőjogi felelősségére vonható le a következtetés. Ezek pedig a következők voltak: a vádlott beszélt rá mindkét sértettet a kockázat alapú életbiztosítási szerződés megkötésére, vagyis olyanra, ami a szerződő fél halála esetén a kedvezményezettnek fizeti ki az életbiztosítás összegét. Mindkét sértettet tévedésbe ejtette azonban a tekintetben, hogy a szerződések fél év múlva befektetési alapúvá válhatnak, vagyis a sértettek hitelt vehetnek fel. A vádlott beszélt rá a sértetteket a kedvezményezett személyére is, ez egyik esetben sem volt a sértett valamelyik családtagja. A vádlott rábírására nyitottak folyószámlát és postafiókot oly módon a sértettek, hogy ahhoz a vádlott is hozzáférhetett. Mindkét sértett a szerződést követő 6 hónapon belül, vagyis azt megelőzően lett rosszul, illetőleg halt meg, mielőtt kezdeményezhették volna a szerződés befektetési alapúra történő átváltoztatását, és ekkor nyilvánvalóan rájöttek volna arra, hogy ez nem lehetséges. Rosszullétüket megelőzően mindkét sértett találkozott a vádlottal, kórházi kezelésük alatt mindkettő állapota iránt a vádlott igen aktív érdeklődést mutatott, mindkettő esetben elkérte a kórházi kezelés dokumentációját és a kedvezményezettek nevében kezdeményezte a biztosítási összeg felvételét.

Amikor felmerült **1. sz. sértett** exhumálásának a lehetősége, megtett mindent annak érdekében, hogy a holttestet kihantolja, hogy az esetleges terhelő bizonyítékoktól megszabaduljon. Ez utóbbi bűncselekmények (kegyeletsértés vétsége és rongálás büntette) esetében is következetesen tagadta a vádlott a bűnösségét. Az elsőfokú bíróság e körben is részletes bizonyítást vett fel. Tanúként hallgatta ki azokat a személyeket is, akik a (2. sz. település)-i temetőben találkoztak a vádlottal. A vádlott a nyomozás során még ezt a nyilvánvaló tény is tagadta a tanúkkal történt szembesítés alkalmával. Az egymást erősítő tanúvallomások súlya alatt a vádlott megváltoztatta vallomását és arra hivatkozott, hogy egy barátja kérésére szállított annak lerobbant kocsijába olajat, illetve utóbb arra hivatkozott, hogy odacsalták a helyszínre, hogy gyanúba keverjék. A vádlott ez irányú vallomását az elsőfokú bíróság által beszerzett és értékelt bizonyítékok kétség kívül megcáfolták.

A vádlott a megismételt másodfokú eljárásban is tanúként indítványozta megidézni (1. sz. név)-et és **(2. sz. név)-et** arra vonatkozóan, hogy 2006. november 10-én nem találkozott **1. sz. sértettel**, így tehát alkalma sem nyílt arra, hogy a sértettet megmérgezze. A másodfokú bíróság a bizonyítási indítványokat elutasította, mert az elsőfokú bíróság által felvett bizonyítás e körben is kétség kívül cáfolta a vádlott tagadó vallomását. A vádlott az általa hivatkozott szerződéskötés időtartamát a bizonyítási eljárás eredményéhez igazodva egyre inkább tágitotta. (1. sz. név)-et egyébként az elsőfokú eljárásban tanúként kihallgatta a bíróság, nevezett a találkozás kezdő időpontját 9 óra körülre tette. A tanú újboli kihallgatásától, illetve a szerződéskötéskor jelen volt **(2. sz. név)** ügyvéd meghallgatásától a már megállapítottól eltérő tényállás megállapítása tehát nem várható.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítékok körében értékelte a vádlott zárkatársainak a vallomását is. Az elsőfokú bíróság e vallomásokat fokozott gondossággal vizsgálta és csak azokat a részeket fogadta el és értékelte bizonyítékként, amelyekről a tanúk kifejezetten a vádlottól szerezhettek tudomást, illetőleg az egyéb bizonyítékokkal is összhangban álltak.

A bizonyítékok körültekintő, perrendszerű értékeléséből az elsőfokú bíróság megalapozottan következtetett a vádlott bűnösségére és a terhére megállapított bűncselekményeket a törvénynek megfelelően minősítette.

Tévedett azonban, amikor **1. sz. sértett** vonatkozásában az **(2. sz. biztosítótársaság megnevezése)** sérelmére elkövetett cselekményt kirekesztette a bűnösség köréből és az **(1. sz. biztosítótársaság megnevezése)** sérelmére elkövetett bűncselekményben a vádlott bűnösségét nem állapította meg arra hivatkozással, hogy a biztosító tévedésbe ejtése nem valósult meg, hiszen a szerződő fél valóban elhunyt és a biztosító csak akkor mentesülne a biztosítási összeg kifizetése alól, ha a sértett halálát a kedvezményezett okozta volna.

Kétségtelen, hogy **1. sz. sértett** halála bekövetkezett és e vonatkozásban a biztosítók tévedésbe ejtése nem történt meg. Ugyanakkor azt az elsőfokú bíróság is megállapította, hogy a vádlott, az általa aláírt hamis okiratokat nyújtott be a biztosító társaságoknak (elsőfokú ítélet 91. oldal 1. bekezdés). Ezen helyesen megállapított tényből viszont az elsőfokú bíróság a helyes következtetést nem vonta le.

A vádlott szándéka ebben az esetben is nyilvánvalóan az volt, hogy (6. sz. név)-en keresztül a biztosítási összeghez hozzájusson. E cél érdekében magát (6. sz. név)-nek kiadva többször is sürgette a biztosítás kifizetését az **(1. sz. biztosítótársaság megnevezése)**-nél. (6. sz. név) nevében több sürgető levelet is írt ugyanennek a biztosítónak. Mindkét biztosítóhoz a szükséges iratokat, dokumentációkat, mint (6. sz. név) kedvezményezett ő nyújtotta be. A biztosítók tévedésbe ejtése tehát azáltal

valósult meg, hogy azt hitték, (6. sz. név) kedvezményezettrel állnak kapcsolatban. Bár a pénzt a biztosítók nem közvetlenül a vádlott részére fizették volna ki, de a vádlott minden feltételt megteremtett ahhoz, hogy utóbb e pénzösszeghez hozzájusson. A vádlott tehát, mint a szerződési körön kívül álló, ügyfélnek nem minősülő személy jogtalan haszonszerzési célzattal a biztosítókat az eljáró személyét és jogosultságát illetően tévedésbe ejtette, ezzel a csalás bűncselekményét mind a két biztosító társaság sértett sérelmére megkísérelte.

Tekintettel arra, hogy a vádlott rövid időn belül egységes elhatározással az **(2. sz. biztosítótársaság megnevezése)** sérelmére ugyanazon bűncselekményt kísérelte meg két alkalommal elkövetni, ez a magatartása 1 rb. a Btk. 12. § (2) bekezdésére figyelemmel a Btk. 318. § (1) bekezdés 1. fordulataiba ütköző és a (2) bekezdés c) pontjára figyelemmel a (6) bekezdés b) pontja szerint minősülő, folytatólagosan elkövetett csalás bűntette kísérletének minősül a Btk. 16. §-ára is figyelemmel. Ezért az ítélet tábla a vádlottnak a csalás bűntette kísérleteként elbírált cselekményét folytatólagosan elkövetettnek minősítette.

Az **(1. sz. biztosítótársaság megnevezése)** sérelmére elkövetett cselekmény ugyanakkor önálló bűncselekmény, önálló büntetőjogi felelősséget alapoz meg, további a Btk. 318. § (1) bekezdés 1. fordulataiba ütköző és a (2) bekezdés c) pontjára figyelemmel a (6) bekezdés b) pontja szerint minősülő csalás bűntette kísérletét valósítja meg. Az ítélet tábla álláspontja azonban az, hogy e bűncselekménynek a vádlott felelősségre vonása szempontjából nincs jelentősége. A terhére megállapított többszörös minősítésű emberölés bűntette kísérlete önmagában is életfogytig tartó szabadságvesztéssel büntethető. A vádlott emellett további többrendbeli bűncselekményt is elkövetett, amelyek miatt vele szemben olyan halmazati büntetés kiszabására kerül sor, amely mellett további egy rendbeli vagyon elleni bűncselekmény megállapítása nem befolyásolná a büntetés nemét, vagy mértékét. Ezért a másodfokú bíróság a Be. 377. §-a alapján az elsőfokú bíróság ítéletének a vádlottat felmentő rendelkezését hatályon kívül helyezte, és a további csalás bűntette kísérlete miatt indult eljárást megszüntette.

A másodfokú bíróság nem osztotta a különös kegyetlenséggel elkövetési mód megállapítását célzó ügyészi indítványt.

Ez az elkövetési mód a tárgyi oldalról nézve abban az esetben állapítható meg, ha a sértett életének kioltása a szokásostól lényegesen eltérő embertelenséggel, lelketlenséggel, brutalitással, bestialitással, gátlástalansággal, a sértett emberi méltóságának mély megalázásával másokban iszonyatot keltő módon történik. A sértett oldaláról nézve pedig ez a minősített eset akkor valósul meg, ha az élet elvételének folyamata a sértettnek rendkívül súlyos fájdalmat, szenvedést, kint, gyötrelmet, lelki megrázkódtatást, félelemérzetet okozott.

A Kúria a hatályon kívül helyező határozatában is utalt arra, hogy a következetes ítélkezési gyakorlat szerint az emberölés akkor minősül különös kegyetlen módon elkövetettnek, ha a cselekmény végrehajtása az élet kioltásához rendszerint szükséges kegyetlenséget meghaladó rendkívüli embertelenséggel történik és a cselekmény a sértettnek olyan testi szenvedést, vagy lelki gyötrelmet okoz, amely az ember életének kioltásával általában együtt járó szenvedést, gyötrelmet is lényegesen meghaladja.

Az eljárás során egyértelmű adatok merültek fel a sértettek rosszullétére vonatkozóan. Mindkét sértett legelső tünetegyüttese az általános gyengeségérzet, a hányinger, majd heves hányásrohamok, a görcsös epilepsziászerű állapot, eszméletvesztés és tudatzavar volt. Ez a tünetegyüttes az ítélőtábla álláspontja szerint nem tekinthető olyan súlyosnak, amely kimerítené a Legfelsőbb Bíróság 15. számú irányelvében részletezett különös kegyetlenség kritériumait, bár közel állt az adott minősítő körülmény megállapíthatóságához. Ezért e további minősítő körülményt a másodfokú bíróság nem állapította meg a vádlott terhére.

Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabásánál irányadó körülményeket túlnyomórészt helyesen állapította meg. Az ítélőtábla további súlyosító körülményként értékelte a család bűncselekménye tekintetében a folytatólagos elkövetést, az élet elleni bűncselekmény körében azt, hogy a vádlott a sértettekkel fennálló bizalmi kapcsolattal visszaélve követte azt el, valamint a különös kegyetlenséghez közeli elkövetési módot.

Az elsőfokú bíróság az enyhítő és súlyosító körülmények mérlegelésével helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a Btk. 37. §-ában megfogalmazott büntetési célok az emberi életet semmibe vevő, hidegvérű, tökéletesen gátlástalan, az embert valóban emberivé tevő érzéseket teljesen nélkülöző vádlottal szemben halmazati büntetésként csak életfogytig tartó szabadságvesztéssel érhetők el. A kiemelkedő tárgyi súlyú, köztük a többszörösen minősülő, egymagában életfogytig tartó szabadságvesztéssel büntethető élet elleni bűncselekményre és a vele halmazatban álló jelentős tárgyi súlyú, kettőtől nyolc évig terjedő szabadságvesztéssel fenyegetett vagyon elleni bűncselekményre és a további bűncselekményekre is, valamint a vádlott személyében rejlő kiemelkedő társadalomra veszélyességre figyelemmel az ítélőtábla ugyanakkor nem tartotta elegendőnek a feltételes szabadságra bocsáthatóság időtartamának törvényi minimumban történő megállapítását.

A súlyosító körülmények nagy számára és nyomatékára, és a vádlott kimagasló társadalomra veszélyességére tekintettel, a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi tartamát ezért a rendelkező részben írt 40 évre súlyosította.

Észlelte a másodfokú bíróság, hogy az elsőfokú bíróság a bűnügyi költség egyes tételeit tévesen vezette be a költségjegyzékbe. Ezek pontos összege a következő: 23. tétel: 7.454,- forint, 31. tétel: 1.795,- forint, 46. tétel: 2.575,- forint, 67. tétel:

540.398,- forint. Az elsőfokú bíróság az általa bevezetett bűnügyi költségek összeadásánál is számítási hibát vétett. Az előbb írtak szerint helyesbített részösszeget is figyelembe véve az elsőfokú eljárásban felmerült és a vádlottat terhelő bűnügyi költség összege helyesen: 2.727.123,- forint.

A másodfokú bíróság a rendelkezésre álló iratok alapján megállapította, hogy az elsőfokú ítélet bevezető részében 2010. június 9. és 2010. december 2. napja között feltüntetett 17 tárgyalási nap éve helyesen: **2009.** volt, továbbá azt, hogy az elsőfokú bíróság 2010. október 4. napján is tartott az ügyben érdemi tárgyalást.

A kifejtettekből következik, hogy az ítéletábra a vádlott terhére bejelentett ügyészi fellebbezést ítélte részben alaposnak, és az elsőfokú ítéletet felülbírálván, azt a Be. 372. §-a alapján a rendelkező részben írtak szerint megváltoztatta, egyebekben - annak helyességénél fogva - a Be. 371. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A rendelkezésre álló iratok szerint a vádlott 2011. október 4. napjától más ügyben jogerős szabadságvesztés büntetését tölti. Ezért a másodfokú bíróság a Btk. 99. § (1) és (2) bekezdése alapján a vádlott által az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől 2011. október 4. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámította.

Észlelte az ítéletábra, hogy az előzetes fogvatartás beszámításakor az elsőfokú bíróság nem hivatkozott a Btk. 99. § (2) bekezdésére, amit a másodfokú bíróság ezennel pótol. Ezen túlmenően kiegészítette az indokolását azzal is, hogy a vádlott a bűncselekmények jellege és súlya folytán méltatlan a közügyekben való részvételre, s hogy az elkobzás az elkövetéshez eszközül szánt dolgokra is vonatkozik.

Itt jegyzi meg az ítéletábra, hogy az elévülés körében az elsőfokú bíróság nem hívta fel a Btk. 33. § (2) bekezdés c) pontját, amit az ítéletábra úgyszintén pótol.

A Be. 403. § (5) bekezdése alapján a vádlott nem kötelezhető annak a bűnügyi költségnek a viselésére, amely annak folytán merült fel, hogy az eljárást meg kellett ismételni. Ezért a másodfokú bíróság a Be. 381. § (1) bekezdése és a 339. § (1) bekezdése alapján eljárva azt állapította meg, hogy a másodfokú eljárás során felmerült 374.132,- forint bűnügyi költséget az állam viseli.

Az ítélet ellen a Be. 386. § (1) bekezdésére figyelemmel fellebbezésnek nincs helye.

Szeged, 2012. szeptember 21.

Dr. Mezölaki Erik s.k. a tanács elnöke, Dr. Cserháti Ágota s.k. a tanács tagja, előadó,
Dr. Nagy Erzsébet s.k. a tanács tagja

A Szegedi Ítéltábla Bf.II.237/2012/29. számú ítélete és a Bács-Kiskun Megyei Bíróság 6.B.437/2008/159. számú ítéletének jelen ítélettel meg nem változtatott része a mai napon jogerős és végrehajtható.

Szeged, 2012. szeptember 21.

Dr. Mezőlaki Erik s.k. a tanács elnöke